

УДК 378.147

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/54-1-28>

Наталія КАНОНІК,

orcid.org/0000-0001-7403-8915

кандидат філологічних наук,

старший викладач кафедри практики англійської мови

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) kanonik.np@gmail.com

Тетяна ЛИСЕНКО,

orcid.org/0000-0003-3081-6329

старший викладач кафедри англійської мови технічного спрямування № 1

Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

(Київ, Україна) lysenko.tetiana@lll.kpi.ua

Микола КАРПІК,

orcid.org/0000-0002-4550-075X

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземних мов

Навчально-наукового інституту міжнародних відносин

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

(Київ, Україна) karpik.mykola@gmail.com

ЕКЛЕКТИЧНИЙ ПРИНЦИП В СУЧАСНОМУ ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті представлено глибокий аналіз теоретичних робіт, присвячених реалізації еклектичного підходу в навчанні іноземних мов, зокрема англійської. Постметодна педагогіка дає викладачам можливість зруйнувати бар'єри на шляху нав'язування використання тієї чи іншої методики і зробити навчальний процес ефективнішим. Для цього пропонується застосування еклектичного методу, щоб викладач міг подивитися на навчальний процес з іншого, сучасного погляду. У ході аналізу наукової літератури, присвяченої еклектичному підходу в навчанні іноземних мов, встановлено, що застосування еклектичних принципів для розвитку іноземної мови здобувачів освіти представлено як альтернативний спосіб допомогти викладачам глибше поринути у навчальний процес, надаючи знання для формування здобувачів освіти, здатних самостійно вирішувати мовні та мовленнєві проблеми. З'ясовано, що еклектичний підхід передбачає використання як різних методів у межах одного мовного рівня, так і різних мовних рівнів. У статті проаналізовано підходи, з використанням найкращих методів, стратегій та прийомів з усіх існуючих, які можуть бути дійсно корисними для учасників освітнього процесу, щоб досягти прогресу в питаннях, що стосуються говоріння, а саме: вимова, темп мовлення, точність, діапазон та зв'язність. Крім того, представлений практичний спосіб реалізації еклектичного підходу на прикладі взаємодії артикуляційного та акустичного методів у рамках конкретних лексичних тем. У цій статті зроблено висновок про те, що вибір цілей, роль сучасного викладача та здобувача освіти, використання різних методів, активація лінгвістичного введення та контекстуалізація мають значний вплив у навчанні іноземних мов.

Ключові слова: акустичний підхід, артикуляційний підхід, вимова, еклектичний принцип, методика навчання іноземних мов.

Nataliia KANONIK,

orcid.org/0000-0001-7403-8915

Candidate of Philological Sciences,

Senior Teacher at the Conversational English Department

Lesya Ukrainka Volyn National University

(Lutsk, Ukraine) kanonik.np@gmail.com

Tetiana LYSENKO,

orcid.org/0000-0003-3081-6329

Senior Lecturer at the Department of the English Language of Technical Orientation № 1

National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»

(Kyiv, Ukraine) lysenko.tetiana@lll.kpi.ua

Mykola KARPIK,

orcid.org/0000-0002-4550-075X

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Foreign Languages

Educational and Scientific Institute of International Relations

of Taras Shevchenko National University of Kyiv

(Kyiv, Ukraine) karpik.mykola@gmail.com

PRINCIPAL ECLECTICISM IN THE MODERN TEACHING OF FOREIGN LANGUAGES

The article presents a deep analysis of theoretical works devoted to the implementation of an eclectic approach in teaching foreign languages, including English. Post-method pedagogy gives teachers the opportunity to break down barriers to the imposition of a particular method and make the learning process more effective. To do this, it is proposed to use the eclectic method so that the teacher can look at the educational process from a different, modern point of view. In the course of the analysis of scientific literature on the eclectic approach in teaching foreign languages, it was found that the use of the eclectic method for the development of foreign speech of students is presented as an alternative way to help teachers dive deeper into the learning process, providing knowledge to form students who are able to solve problems and face situations in real life. It was found that the eclectic approach involves the use of not only different methods within the same language level, but also different language levels. The article analyzes approaches, using the best methods, strategies and techniques in existence, which can be really useful for participants in the educational process to make progress in matters relating to speaking, namely: pronunciation, fluency, accuracy, range and coherence. In addition, a practical way to implement an eclectic approach is presented on the example of the interaction of articulatory and acoustic methods within specific lexical topics. This article concludes that the choice of goals, the role of the modern teacher and student, the use of different methods, the activation of linguistic input and contextualization have a significant impact on teaching foreign languages.

Key words: acoustic approach, articulatory approach, eclectic principle, foreign language teaching methods, pronunciation.

Постановка проблеми. Покращення мовлення здобувачів освіти стало однією з найбільших проблем, з якими доводиться стикатися викладачеві англійської мови як іноземної. Більшості здобувачів освіти важко висловлювати почуття, емоції та думки у тій чи іншій ситуації; підсвідомо це призводить до почуття безпорадності та розчарування. Думка про те, що інші можуть їх критикувати є сильнішою, ніж намагання вчитися на власних помилках, яке блокує будь-який намір практикувати іноземну мову. Глибоку тривогу викликає також той факт, що результати демонструють значний відсоток здобувачів освіти, які мають проблеми з усним мовленням.

Враховуючи те, що вербальна комунікація є найважливішим засобом спілкування, очікується, що викладачі навчать кожного здобувача освіти вільно використовувати англійську мову на певному рівні. Однак вибір відповідного методу для досягнення цієї мети має тенденцію бути нескінченним через наявність безлічі варіантів, а отже, виникає питання, чи допоможе обраний метод всім здобувачам освіти або лише певній групі підвищити свій рівень іноземного мовлення. Саме для цієї мети має бути введений відповідний підхід для поліпшення усного мовлення, і саме еклектичний підхід, на нашу думку, є найбільш рекомендованим та ефективним способом досягнення цієї мети.

Застосування еклектичного підходу забезпечує залучення здобувачів освіти до процесу навчання, оскільки однією з його цілей є співвіднесення життєвого досвіду учасників освітнього процесу з усіма поняттями, представленими у навчанні мови, більш того, він дозволяє їм мати чітке уявлення про те, що вони вивчають.

Еклектичний підхід може допомогти викладачам глибше зануритися в навчальний процес, надаючи знання для формування у здобувачів освіти здатності вирішувати проблеми та стикатися із ситуаціями у реальному житті, які потрібно вирішити, застосовуючи іноземну мову. Іншими словами, ідея еклектичного підходу полягає у підкріпленні осмисленого навчання із застосуванням, здавалося б, методів, які не можуть бути поєднаними, однак є найбільш ефективними. У цій статті аналізується застосування еклектичного підходу для покращення мовлення англійською мовою як іноземною.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження еклектичних принципів починаємо із з'ясування значення слова «еклектичний» з метою його всебічного розуміння та правильного сприйняття. У всіх доступних нам тлумачних словниках вказується, що слово походить від грецького ΕΚΛΕΚΤΙΚΟΣ, ἐκλεκτικός, від кореня ΕΚΛΕΓΩ = вибирати. Найбільш вдалими вважа-

емо визначення, надане в іспанському словнику: «Філософська школа, яка намагається об'єднати найкращі доктрини, навіть якщо вони виходять із різних систем» (Real Academia de la Lengua Española, 2014). Актуальність цього значення є причиною того, що цей метод використовується у сучасному викладанні іноземних мов. Воно дозволяє використовувати різні методи та прийоми для досягнення цілей, завжди враховуючи різні способи навчання, які експериментально розглядалися у розвідках К. Бера (Beare, 2017). У теоретичному аспекті еклектичний метод у навчанні досліджували К. Кумар (Kumar, 2013) та М. Білла (Billah, 2015). С. Вера вивчає психологічні особливості у використанні еклектичного методу (Vera, 2014).

Мета статті полягає в аналізі наукової літератури, присвяченої дослідженню еклектичного підходу у навчанні іноземних мов з метою впровадження найкращих з них у практику викладання.

Виклад основного матеріалу. На думку Бера (Beare, 2017), планування подання навчального матеріалу, засноване на навчальному досвіді, очікуваннях та потребах здобувачів освіти, дозволяє викладачам якнайкраще використовувати їхній досвід та залучати учасників освітнього процесу до навчання. Виділення часу для того, щоб дізнатися більше про досвід здобувачів освіти, допомагає викладачам встановити цілі викладання та навчання, а також стратегії, які необхідно застосовувати. Для реалізації цього методу необхідно вивчити принципи, на яких він ґрунтується. Салазар і Батіста (Salazar, 2005) наголошують, що викладачі повинні враховувати чотири основні еклектичні елементи: вибір, послідовність, доречність та узгодженість. Автори вважають, що вибір стратегій повинен ґрунтуватися на глибокому діагностичному вивченні учасників освітнього процесу, щоб виявити їхні попередні знання не тільки про мовний рівень чи зміст, а й про комфортний стиль навчання. Це полегшить викладачам вибір методів чи прийомів серед інших різних теорій чи підходів до навчання. У цьому процесі відбору також важливо враховувати економічні та технологічні ресурси, які будуть використовуватись у навчанні.

Що стосується послідовності, важливо структурувати планування, застосовуючи знайомі стратегії на початку уроків і послідовно запроваджуючи нові. Це сприятиме створенню комфортних умов під час занять. Їх необхідно організувати з урахуванням послідовності цих стратегій, виходячи з результатів діагностики учасників освітнього процесу, а не зі змісту або відштовхуватися від підручників. Адже навчальний процес не

завжди має бути лінійним; він може бути циклічним, тому що викладачі можуть почати розвивати зміст та повертатися, щоб закріпити його через якийсь час. Щодо доречності, то науковці наголошують на важливості вибору стратегій відповідно до освітнього середовища. Навіть якщо застосування певної стратегії не планувалося, її можна використати на занятті, якщо виникне така необхідність, щоб полегшити процес навчання.

Крім того, Салазар і Батіста (Salazar, 2005) використовують термін «узгодженість», щоб наголосити на важливості поєднання стратегій, які будуть використовуватися на занятті, з реальним життям учасників освітнього процесу. Основна ідея полягає в тому, щоб допомогти їм знайти способи практикувати нові знання в реальному контексті, що сприяє осмисленому навчанню. Застосування еклектичного методу для поліпшення усного мовлення представлено як практичний спосіб досягнення поставленої мети, оскільки він має деякі характерні особливості, такі як гнучкість, широкі можливості взаємодії, доступність до множинних завдань, потенціал активного навчання та ефективність для досягнення швидких результатів та власне отримані результати.

Для реалізації цього методу (Richards, 2002) пропонується три етапи: діагностика, розробка методології та оцінка. Перший етап відноситься до всієї діагностики, яку повинен провести викладач з огляду на всі деталі, пов'язані з аспектами навчання та викладання. На другому етапі згадується важка робота, яку викладачі мають виконати, щоб розробити навчальний процес з урахуванням результатів, отриманих на першому етапі. Нарешті, останній етап відноситься до процесу роздумів, аналізу та спостереження, які викладач повинен застосовувати, щоб бути в курсі прогресу здобувачів освіти. З іншого боку, Батіста та Салазар (Salazar, 2005) вважають за необхідне враховувати встановлення цілей, роль викладача, а також роль учасників освітнього процесу, стратегії, лінгвістичний внесок та контекстуалізацію при використанні усного мовлення; однак, перш ніж реалізувати цілі, необхідно знати рівень володіння мовою здобувачів освіти. Таким чином, викладачі повинні використовувати методи, які забезпечують їм інформацію про рівень знань своїх здобувачів освіти, адже стиль навчання, комфортний для учасників освітнього процесу так само важливий, як і рівень англійської мови.

За теорією Колба (Kolb, 1981) можна відзначити чотири основні стилі навчання: візуальний, кінестетичний, аудіальний та логічний. Кожен з них належить до переваг учасників освітнього

процесу щодо обробки та отримання інформації для навчання. Це допомагає викладачам обирати найкращі методи, прийоми та стратегії, які їм підходять. Ми погоджуємося з твердженням МакЛеда (McLeod, 2013), який наголошує, що «різні фактори впливають на кращий стиль навчання. Наприклад, соціальне середовище, освітній досвід чи базова когнітивна структура людини». Однак це не означає, що у людини може бути лише один стиль навчання, тому що переваги учасників освітнього процесу можуть ґрунтуватися на двох та більше стилях. Отже, ідея полягає в реалізації стратегій з урахуванням чотирьох стилів навчання та розвитку цих стилів відповідно до стилю навчання у групі. Сучасні підручники та мережа Інтернет пропонують безліч різноманітних тестів, які можна використовувати як інструменти для отримання цієї інформації. Є кілька варіантів застосування такого типу тестів, але викладачам необхідно подумати про ресурси, які має навчальний заклад, а також про такі можливі труднощі учасників освітнього процесу, як відсутність Інтернету. Однак використання друкованого тесту може бути гарною альтернативою.

Досвід викладачів дозволяє їм виявити позитивні чинники кожного з цих методів у розвитку певних навичок з іноземних мов, але використання еkleктичного методу не значить випадкове змішування методів. Білла (Billah, 2015: 1) стверджує, що «мають бути якісь філософські підстави і якийсь систематичний зв'язок між різними видами діяльності». Ідея полягає в тому, щоб змішати операційні підходи із комунікативними мовними діями. Викладачам необхідно враховувати всі принципи, пов'язані з лінгвістикою, пізнанням та схильностями, уподобаннями учасників освітнього процесу.

Згідно з Кумаравадівелом (Kumaravadivelu, 2003), всі методи мають схожі характеристики, тому їх слід класифікувати відповідно до їх особливостей наступним чином: (а) методи, орієнтовані на мову, (б) методи, орієнтовані на здобувача освіти, та (в) методи, орієнтовані на навчання. Він стверджує, що методи, орієнтовані на мову, спрямовані на відпрацювання граматичних структур. Навчання, згідно з цими методами, відбувається навмисно, а не випадково. Це означає, що здобувачі освіти повинні докласти особливих зусиль для досягнення мети. За допомогою цих методів викладачі ретельно відбирають деякі граматичні конструкції та лексику, використовують принцип переходу від простого до складного.

Більшість навчального процесу заснована на «явному введенні, аналізі та поясненні лінгвістичних систем». З іншого боку, методи, орієнтовані

на здобувача освіти, спонукають до використання значних дій у вигляді практики обраних, послідовних граматичних структур і комунікативних функцій. Вони надають значення використанню мови у реальному контексті, заохочують взаємодію та вільне спілкування. І методи, орієнтовані на учасників освітнього процесу, спонукають до вирішення завдань та використання комунікативної діяльності для полегшення взаємодії.

Еkleктичний метод виникає як результат вибору найнеобхідніших та найефективніших сторін із усіх існуючих методів навчання (Кумар, 2013: 2). Згідно з цим методом, черговість видів навчальної діяльності проходить таким чином: говоріння, написання, аудіювання та читання. Формами навчальної діяльності є говоріння, читання вголос, механічні вправи та повторення. Застосування аудіо-візуальних матеріалів – одна із головних принципів еkleктичного методу (Sharma, 2008: 27). Викладач сам обирає методи та найбільш підходящі і відповідні до конкретної навчальної ситуації елементи різних методів, адже еkleктичний метод – це техніка підбору методики, а не сукупність методів, що передбачає приведення в систему та взаємозв'язок кількох різних методів.

Розглянемо використання еkleктичного методу на прикладі навчання вимови. Розібравшись з основними характеристиками фонетичної системи, викладач може приступати до навчання іншомовної вимови. Для розвитку вимови деякі переваги має використання аудіолінгвального методу, метою якого є вивчення мови за допомогою повторення нових слів та зв'язування їх із візуальними образами. Дуже часто імітують вирази та структури за допомогою технічних засобів. Слухаючи вимову викладача (диктора), здобувачі освіти можуть вивчити вимову слів чи речень. Цей метод спонукає викладачів використовувати візуальні ефекти, приклади та повторення, здобувачі освіти можуть практикувати мову з використанням аудіо, відео чи графічних організаторів.

Методиці відомі два основні підходи до навчання вимови – артикуляційний та акустичний. Перший передбачає вступні фонетичні курси, які забирають невиправдано багато часу, однак не дають бажаного результату. При переході від одного звуку до іншого настає деавтоматизація навичок.

Застосовуючи акустичний підхід, основна увага приділяється не свідомому засвоєнню особливостей артикуляції, а слуховому сприйняттю мови, її імітації. Засвоєння звуків відбувається не ізольовано, а у мовному потоці, мовних структурах і моделях. Основою акустичних вправ є повторення або імітація.

Еклектичний підхід у навчанні вимови включає а) максимальне аудіювання, коли уроки ведуться іноземною мовою, та мова викладача зумовлюється навчальною ситуацією; б) систематичну фонетичну зарядку, яка триває три-п'ять хвилин, і варіюється, залежно від звуку, що відпрацьовується.

Наведемо декілька вправ, у яких застосовано еклектичні принципи навчання. Вправам на диференціацію звуків при навчанні можна надати комунікативну спрямованість, поставивши таке завдання: «Вгадайте, в якій ящику сидять бджоли, а в якій змії: [θ – θ – θ], [ð – ð – ð]». Далі пропонується хорове відпрацювання звуків: «Бджоли та змії дуже виховані, і завжди вітаються. Запропонувати погратися в бджіл та змій, поділивши їх на групу бджіл та групу змії: «Привітайте один одного». Так, здобувачі освіти навчаться розуміти різницю між звуками [θ – θ – θ] та [ð – ð – ð].

Крім того, пропонується використовувати ігрові завдання для вправлення в артикуляції, наприклад:

[p]: Давайте попихаємо, як паровоз, викидаючи пар з рота: п-п-п ... .

[w]: Складемо губи для української літери «У» і, утримуючи їх у такому положенні, вимовляємо український звук «В».

[ks]: Давайте покличемо кішку!

[a:]: Показуємо горло лікареві!

В рамках теми «My Family» можна запропонувати таку вправу. Повторіть за диктором слова *grandpa, mummy, daddy, grandma, sister, brother*. Повторіть фразу «*This is my...*», записану на дошці та завершіть її словами *grandpa, mummy, daddy, grandma, sister, brother*, вказати на відповідне зображення.

Вивчаючи тему «My Home» можна ввести не лише нові звуки, а й повторити лексику із попередньо вивчених тем. Як приклад, можна навести таку вправу. Прослухайте і повторіть слова за диктором, звертаючи увагу на звуки [eɪ] і [ɪ]: *radio, chair, kitchen, bed, table, living room, bath*. Назвіть слова зі звуками [eɪ] і [ɪ], які ви почули. Повторіть речення за викладачем і спробуйте повністю відтворити їх, звертаючи увагу на вимову пройдених слів. *Where's daddy? He is in the living room. Where's mummy? She's in the kitchen. Where is grandma? She's in the garden. Where's grandpa? He's in the bedroom.*

Під час роботи над темою «My Birthday» пропонуються такі фонетичні вправи. Повторіть за диктором слова по темі *happy, sad, birthday, party, candles*, при цьому слова написані на дошці, здобувачі освіти мають звернути увагу на написання цих слів. Після вимкнення запису вони отримують

завдання відтворити вимову цих слів. Далі здобувачі освіти повторюють за викладачем пісню-запрошення на день народження, звертаючи увагу на вимову згаданих вище слів та називають слова на тему, яка зустрілася в пісні:

*«My birthday is coming,
my big day is near
Soon I'll be finishing
my seventh year!
Mummy and daddy
are having a party,
They say it's for me.
To make it even better,
Your smiling face
we hope to see!»*

На заняттях з теми «My Favorite Food» можна запропонувати здобувачам освіти виконати такі завдання. Повторіть за диктором слова та зі звуками [i:] та [ɪ]: *Cheese [tʃi:z], chips [tʃɪps], ice-cream ['aɪskri:m], milk [mɪlk]*. Повторіть за викладачем, з'єднуючи слова, що римуються, та назвіть слова з пройденої теми: *Cat, Cheese, Chips, Lips, Hat, Bees*.

Тема «My Animals» завжди є цікавою для здобувачів освіти. Тут можна їм запропонувати заспівати пісню, повторюючи за викладачем, лясаючи при цьому в долоні щоразу, коли здобувачі освіти почують звук [aɪ]:

*«See you later, alligator.
After a while, crocodile.
Bye bye, butterfly.
See you again next time.
See you again next time.»*

Ще одна пісня на відпрацювання звуків [i:] та [ɪ]:

*«What can you see under the sea?
I can see a crab.
I can see a shark.
I can see a dolphin.
What can you see under the sea?
I can see a sea horse.
I can see a starfish.
I can see a jellyfish.»*

Спочатку здобувачі освіти слухають цю пісню у запису, потім згадують усі слова, зі звуками [i:] та [ɪ].

Ігрові вправи особливо мотивують до роботи здобувачів освіти. Наприклад, вправи на усвідомлену імітацію з елементами активного слухання.

На занятті з теми «My Favorite Food» викладач пише на дошці слова *apples, burgers, chips, sandwiches, chocolate, ice-cream, cheese, milk*. Здобувачі освіти хором повторюють слова за викладачем, попередньо поділившись на дві групи, кожна з яких має прикріпити картку з транскрипцією

поряд із відповідним словом. Викладач викликає членів групи по черзі, якщо хтось припускається помилки, то шанс надається іншій групі. Перемагає команда, яка правильно прикріпила найбільшу кількість звуків.

Під час вивчення теми «My Animals» кожному здобувачеві освіти видається картка із певним звуком. Далі викладач голосно вимовляє слова «*cat, fish, frog, horse, bird, chimp*». Здобувачі освіти спочатку повторюють слово за викладачем, а потім піднімають вгору картку, якщо вони почули свій звук. Наприклад, викладач вимовляє «*cat*», здобувачі освіти повторюють за викладачем. Здобувач освіти, на картці якого зображений звук [æ], піднімає її вгору. Перемагає команда, яка припустилася найменше помилок.

У старшій та вищій школі варто використовувати взаємодію таких методів, як диктогосс та підхід до мовного досвіду. Диктогосс – це метод, який сприяє обговоренню, наприклад, структурного процесу між значенням і формою слова

(Johnson, 1997) Що стосується мовного досвіду, то тут на допомогу приходять знання рідної мови або іншої іноземної.

Висновки. Грунтуючись на результатах цього дослідження, можна з упевненістю стверджувати, що застосування еклектичного методу різко зростає як альтернативний спосіб подолання однієї з найбільших проблем, з якими стикаються викладачі. Використання вибраних методів, технік та стратегій, що враховують здібності учасників освітнього процесу до навчання іноземній мові, значно впливає на розвиток та покращення мовлення. Діапазон, точність, вимова, швидкість і зв'язність – це компоненти, які можуть бути покращені після застосування компонентів еклектичного підходу, що сприяє поліпшенню мовлення здобувачів освіти. Прийняття методу, у якому використання лінгвістичного вкладу має бути зосереджено на мотивації і натхненні здобувачів освіти до навчання, відіграє значну роль у методиці викладання іноземних мов.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Beare K. Principled Eclecticism. URL: <https://www.thoughtco.com/what-isprincipled-eclectisim-1210501>
2. Billah M. Eclectic Approach to Teaching Language. URL: <http://www.observerbd.com/201.2016>
3. Johnson R., Swain M. Immersion Education: International Perspectives. NY: Cambridge University Press, 1997.
4. Kolb D.A. Learning styles and disciplinary differences. *The modern American College*. 1981. Vol. 18. Pp. 232-255.
5. Kumar C.P. The Eclectic Method – Theory and Its Application to the Learning of English. *International Journal of Scientific and Research Publications*. 2013. Volume 3, Issue 6, June 2250-3153. Pp. 1-4.
6. Kumaravadivelu B. A postmethod perspective on English Language teaching. *World Englishes*. 2003. Vol. 22. Pp. 539-550.
7. McLeod S.A. Kolb – Learning Styles. URL: www.simplypsychology.org/learning-kolb.html
8. Real Academia Española. Diccionario de la lengua española [Dictionary of the Spanish Language] (23rd Ed.). Madrid, Spain: Author, 2014.
9. Richards J.C., Renandya W. Methodology in Language Teaching: An Anthology of Current Practice (Approaches and Methods in Language Teaching). Cambridge: Cambridge University Press, 2002.
10. Sharma A. Eclecticism and Modern Hindu Discourse. *Journal of the American Oriental Society*. 2008. Vol. 120, № 4. 458 p.
11. Salazar L., Batista J. Hacia la Consolidación De Un Enfoque Ecléctico en la Enseñanza de Idiomas Extranjeros. *Paradigma*. 2005. №26(1). Pp. 55-88.
12. Vera S. Total Physical Response (TPR) Activities in Teaching English To Young Learners. URL: <https://www.researchgate.net/publication/307583559>

REFERENCES

1. Beare K. Principled Eclecticism. URL: <https://www.thoughtco.com/what-isprincipled-eclectisim-1210501>
2. Billah M. Eclectic Approach to Teaching Language. URL: <http://www.observerbd.com/201.2016>
3. Johnson R., Swain M. (1997). Immersion Education: International Perspectives. NY: Cambridge University Press
4. Kolb D.A. (1981). Learning styles and disciplinary differences. *The modern American College*, 18, 232-255
5. Kumar C.P. (2013). The Eclectic Method –Theory and Its Application to the Learning of English. *International Journal of Scientific and Research Publications*, 3(6), 1-4
6. Kumaravadivelu B. (2003). A postmethod perspective on English Language teaching. *World Englishes*, 22, 539-550
7. McLeod S.A. Kolb – Learning Styles. URL: www.simplypsychology.org/learning-kolb.html
8. Real Academia Española. Diccionario de la lengua española [Dictionary of the Spanish Language] (23rd Ed.). Madrid, Spain: Author, 2014.
9. Richards J.C., Renandya W. (2002). Methodology in Language Teaching: An Anthology of Current Practice (Approaches and Methods in Language Teaching). Cambridge: Cambridge University Press.
10. Sharma A. (2008). Eclecticism and Modern Hindu Discourse. *Journal of the American Oriental Society*, 120(4), 458 p.
11. Salazar L., Batista J. (2005). Hacia la Consolidación De Un Enfoque Ecléctico en la Enseñanza de Idiomas Extranjeros. *Paradigma*, 26(1), 55-88.
12. Vera S. Total Physical Response (TPR) Activities in Teaching English To Young Learners. URL: <https://www.researchgate.net/publication/307583559>